

»omfordeling« var bl.a. at give Grønland mulighed for at beskutte en bestand der måske vil lide mindre overlast ved en minimal forøgelse af fangstknoten, og så skære pukkelhvalkvoten ned eller helt væk. Det er vor holdning, at intentionen bag denne »omfordeling« bør overvejes som et brugbart alternativ til fangsten på de stærkt truede pukkelhvaler.

Danmark modarbejder international regulering af fangst af småhvaler

Danmark har gennem de senere år aktivt og konsekvent modarbejdet et udtalt ønske fra mange af IWCs medlemslande om, at IWC begynder at regulere fangsten af småhvaler (grindehvaler, narhvaler, Beards Beaked Whale, delfiner m.fl.).

Danmarks modvilje mod en international regulering af fangst af småhvaler skyldes især Færøernes meget omdiskuterede og med rette kritiserede grindehvalfangst. Den færøske grindehvalfangst bærer især præg af inhumane fangstmetoder og manglende kvoteregulering og viden om grindehvalbestandens størrelse. Førhen drev man grindehvalerne op på strandbredden, fordi man da havde hvalerne under kontrol og kunne give dem et eller to snit en håndsbredde bag åndehullet, så hvalerne fik en hurtig og smertefri død. I dag foregår fangsten ofte på lavt vand, der gør det vanskeligere at dræbe hvalerne på en måde så de dør hurtigt. I stedet stikkes de mange gange og mange steder, inden de enten dør af blodtab eller udmattelse. Der foregår *ingen* regulering af grindehvalfangsten, og dette er specielt betænkeligt, idet der ikke findes nogen viden om bestandens størrelse, og om bestanden vil kunne tåle en fortsat fangst på det nuværende niveau på omkring 2.000 årligt. Der findes heller ingen international regulering af fangst af småhvaler, altså heller ikke grindehvaler. Der

er derfor god grund til at frygte, at de største hvalfangstlande, efter at moratoriet er trådt i kraft, vil rette deres fangstinteresse mod småhvalerne (som ikke er så små endda. De har en størrelse på mellem 2 og 8-9 meter). Det er derfor af allerstørste vigtighed, at IWC tager initiativ til, at reguleringen af fangsten af småhvaler bliver iværksat indenfor kommissionen. Hidtil har Danmark dog aktivt forhindret et sådant initiativ. Som det eneste land i IWC argumenterer Danmark for sin modvilje mod denne regulering med, at grindehvaler ikke står opført i teksten til Konventionen til International Regulering af Hvalfangst (ICRW), der danner grundlag for IWC, og at IWC derfor ikke har kompetence til at foretage en regulering af f.eks. grindehvalerne. En hel del eksperter i international juristik er uenig med Danmark, og på trods af gentagne opfordringer til, at Danmark dokumenterer det juridiske grundlag for sin holdning i spørgsmålet, har Danmark endnu ikke kunnet (eller villet) gøre dette.

Danmark har desuden argumenteret for sin modvilje mod reguleringen med, i øvrigt i strid med FNs Havretskonferences slutdokument, at en sådan international regulering ikke kan lade sig gøre, fordi fangsten af småhvaler finder sted inden for 200 sømlegrænsen. Bortset fra vågehvalfangsten ved Antarktis, foregår stort set al fangst af de store hvaler inden for 200 sømlegrænsen, eksempelvis den japanske kaskelothvalfangst og Perus brydeshvalfangst, som altså reguleres af IWC.

Vore organisationer vil kraftigt opfordre til, at der på Færøerne iværksættes videnskabelige undersøgelser af grindehvalbestanden, og at der gøres en aktiv indsats for at sikre mere humane aflivningsmetoder i grindehvalfangsten. Vi vil desuden *kraftigt* opfordre Danmark til at ophøre med at modarbejde forsøget på at få IWC til at foretage reguleringen af småhvalfangsten.